

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Hajn (sprawozdawca)

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z powództwa J. M.

o wznowienie postępowania w sprawie IV P .../05 i IV Pa .../06 toczącej się z powództwa J.M.

przeciwko Telewizji Polskiej Spółce Akcyjnej

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 sierpnia 2009 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych [...]

z dnia 28 stycznia 2009 r.,

oddala zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu skargi powoda J. M. o wznowienie postępowania w sprawie przeciwko Telewizji Polskiej S.A. w W. Oddział w /.../ zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 30 marca 2006r., postanowieniem z 28 stycznia 2009 r. odrzucił skargę na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że powołując się na art. 403 § 2 k.p.c. skarżący wniósł o: (1) wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 30 marca 2006r.; (2) uchylenie

powyższego wyroku w całości oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 listopada 2005r. i orzeczenie o przywróceniu powoda do pracy, ewentualnie uchylenie zaskarżonych wyroków w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Nadto skarżący wniósł o dopuszczenie dowodu z akt postępowań sądowych i prokuratorskich, zeznań świadków, pism i ulotek oraz artykułów prasowych oraz przesłuchania świadków i stron szczegółowo wymienionych w uzasadnieniu skargi. Uprawdopodobniając okoliczności stwierdzające zachowanie terminu do wniesienia skargi, skarżący wskazał, że z nowymi dowodami i faktami, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy zapoznał się w trzech ostatnich dniach sierpnia 2008r. oraz 18 listopada 2008r. Nadto pomiędzy końcem sierpnia, a datą złożenia skargi dowiedział się o istnieniu zeznań świadków i stron innych postępowań toczących się w Prokuraturze i Sądzie Karnym z których niezbiecie wynika, że przyczyną wypowiedzenia mu umowy o pracę były procesy karne inicjowane pomówieniami i fałszywymi oskarżeniami oraz nagonka medialna na jego osobę.

Sąd Okręgowy uznał, że skarga jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu, albowiem nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia.

Samo sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający ustawie nie oznacza, iż skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia. Dlatego też konieczne jest zbadanie, czy twierdzenia skargi będą stanowiły taką ustawową podstawę, np. czy nowe dowody są istotnie nowe. Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. podstawą wznowienia postępowania może być późniejsze wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, to takie fakty, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym. Przepis ten obejmuje fakty nieujawnialne albo stronie nieznanne i dla niej niedostępne. Fakty natomiast ujawniane, czyli te, które strona powinna znać, tj. miała możliwość dostępu do nich, nie są objęte hipotezą tego przepisu. Sąd Okręgowy wskazał ponadto, że okoliczności, o których mowa w art. 403 § 2 k.p.c. muszą być tego rodzaju, że

mogłyby wywrzeć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy bądź dlatego, że uzasadniają roszczenie dochodzone w poprzednim postępowaniu, bądź dlatego, że uzasadniają obronę strony pozwanej. W niniejszej sprawie takie okoliczności nie zachodzą.

Stosownie do art. 410 § 1 k.p.c. - zdanie pierwsze - Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie.

W niniejszej sprawie zachodzi brak podstawy wznowienia postępowania, skarżący bowiem miał możliwość inicjatywy dowodowej przed Sądem Rejonowym, jak i przed Sądem II instancji, a jak sam przyznaje w uzasadnieniu wniesionej skargi - przytoczone przez niego fakty i dowody na okoliczność rozwiązania z nim stosunku pracy były mu znane wcześniej, jednak wobec subiektywnej oceny o braku mocy dowodowej nie były przez niego powołane we wcześniejszych postępowaniach. Wobec tego nie mogą stanowić nowej okoliczności, w rozumieniu przepisu art. 403 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 28 stycznia 2009 r. sygn. akt IV Pa .../08, pełnomocnik powoda wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie skargi powoda i wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 30 marca 2006 r. w sprawie IV Pa .../06.

W uzasadnieniu zażalenia strona powodowa utrzymuje, że względy ekonomiczne wypowiedzenia umowy o pracę były pozorne, zaś prawdziwą przyczyną był fakt rzekomego molestowania pracownika. Skarżący powołuje się na to, że prawomocnymi wyrokami sądowymi zapadłymi w terminie późniejszym został uniewinniony ze wszystkich stawianych mu zarzutów. Ponadto utrzymuje, że powoływane przez powoda okoliczności i dowody w skardze o wznowienie postępowania, istniały w trakcie trwania postępowania przed Sądem pracy, jednak powód ich nie znał i nie mógł z nich skorzystać w tym postępowaniu.

Ponadto powód pełnił funkcje Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Związku Zawodowego Pracowników Telewizji Publicznej /.../ i aby zwolnić powoda bezprawnie rozwiązano związek zawodowy. Powód po zapoznaniu się z aktami rejestrowymi tego związku zawodowego w listopadzie 2008 r. powziął informacje,

że związek ten został rozwiązany nielegalnie bez zwołania Walnego Zgromadzenia i stosownej uchwały.

Zdaniem powoda ustalenia Sądu jakoby powód mógł się skutecznie powołać na te okoliczności i fakty w postępowaniu przed Sądem Pracy w obu instancjach są dowolne i jako takie nie przystają do stanu faktycznego sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione i jako takie podlega oddaleniu.

Skarga o wznowienie postępowania złożona przez powoda oparta została na przewidzianym w art. 403 § 2 k.p.c. „późniejszym wykryciu takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.”

Skuteczne powołanie się na przesłankę wskazaną w art. 403 § 2 k.p.c. wymaga, jak zgodnie przyjmuje się w orzecznictwie i doktrynie, aby nowe okoliczności w poprzednim postępowaniu były stronie nieznanymi i dla niej niedostępne. Nie odnosi się natomiast do okoliczności i dowodów niedostrzeżonych przez stronę, gdy istniała obiektywna możliwość ich przywołania, a zaniechanie strony w tym przedmiocie było następstwem jej zaniedbań (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2006 r., II CZ 43/06, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2005 r., III CK 348/04; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2000 r., V CKN 148/00; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., IV CZ 98/05; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2001 r., IV CKN 1515/00; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2006 r., II CZ 75/06; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005 r., IV CK 567/04; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2005 r., II CZ 70/05; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CZ 102/06; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2004 r., V CZ 2/04; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2007 r., V CZ 71/07; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2007 r., I CZ 105/07; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2008 r., II CZ 46/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2009 r., II CZ 16/09)

Skarżący sam przyznaje, że od początku stał na stanowisku, że przyczyny wypowiedzenia mu umowy o pracę są pozorne, ale na poparcie tego nie posiadał wystarczających dowodów. Jednak wznowienie postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. uzasadnia tylko taka niemożliwość powołania pewnych okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, która jest skutkiem niewiedzy o nich. Nie uzasadnia wznowienia postępowania odnalezienie środka dowodowego dotyczącego takich okoliczności faktycznych, które były stronie znane w czasie trwania postępowania i mogły być przez stronę powołane oraz wykazywane za pomocą także innych niż odnaleziony środków dowodowych. Abstrahując od merytorycznej zawartości dokumentów procesowych powołanych w skardze o wznowienie postępowania, to niewątpliwie pochodzą one w większości z 2003 r., a część z nich z 2005 r. i zawarte są, jak wynika ze skargi o wznowienie, w aktach spraw, które toczyły się przeciwko powodowi. Należy więc uznać, że powód miał do nich dostęp. Natomiast twierdzenie, że z dokumentami tymi zapoznał się w trzech ostatnich dniach sierpnia, nie zostało przez niego uprawdopodobnione.

Również powołane przez niego rozstrzygnięcia spraw toczących się przeciwko niemu nie odnoszą się do podstawy faktycznej wyroku zaskarżonego skargą o wznowienie, w którym sąd przyjął, że do wypowiedzenia stosunku pracy doszło w związku z likwidacją stanowiska, które zajmował wnoszący skargę, co nie spełnia ustawowego warunku, jakim jest pozostawanie tych dowodów w związku przyczynowym z treścią rozstrzygnięcia, którego dotyczy skarga i ich wpływu na wynik sprawy. Na marginesie, nie jest również jasne, a powód tego nie wykazuje, kiedy te rozstrzygnięcia zapadły, a późniejsze wykrycie prawomocnego wyroku dotyczącego innej sprawy może stanowić podstawę wznowienia postępowania, przewidzianą w art. 403 § 2 k.p.c., jeżeli wyrok ten zapadł przed zakończeniem postępowania, którego skarga o wznowienie dotyczy (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2008 r., I PZ 3/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2003 r., II CZ 48/03

Analogiczną argumentację należy przyjąć co do twierdzeń skarżącego odnoszących się do bezprawnego jego zdaniem rozwiązania związku zawodowego, do którego należał. Skarżący nie uprawdopodobnia pozostawania tych dowodów w

związku przyczynowym z treścią rozstrzygnięcia sądu, ani też nie wskazuje, dlaczego nie mógł skorzystać z nich w toku postępowania.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.